

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

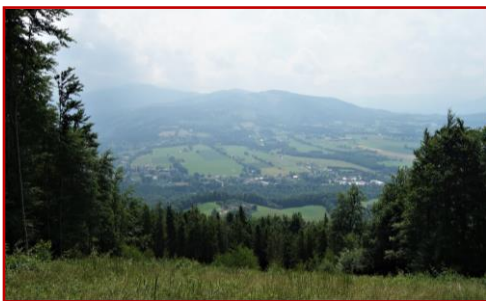
NEDĚLNÍČEK

PRAŠIVÁ - SOBOTA 1. ČERVENCE 2023

Srpen 2023

Setkání s otcem biskupem v sobotu 1. července 2023 na Prašivé

Vyhrávali Annám – Benešovská tradice

SLŮVKO FARÁŘE

POD POKLIČKU „MANŽELÁKŮ“

„Dyť je to pan farař, tak co tam jezdi na ten Velehrad?“ Nezaslechl jsem tuto ani podobnou otázku z úst žádného farníka během deseti let, kdy na Kurz manželských setkání jezdím. Nezaslechl jsem ji nahlas, ale možná v mysli někoho se mohla objevit. Co tam dělám nebo nedělám, v jakém hotelu bydlím a jaké jídlo tam konzumuji? Alespoň takto bych se ptal já jiného člověka, který by na týden někam odjel. A tak mě napadlo, že bychom mohli touto cestou malinko a utajeně nahlédnout „pod pokličku“ týdne, kterému mnozí účastníci, ale i neúčastníci říkají „manželáky“.

Takže nejdříve sehnat na celý týden zastupující kněze, jelikož v Dolním Benešově zatím nechci zavádět model, že kněz na uvedený týden zruší všechny bohoslužby a na neděli dopředu ohlásí, že si farníci mají zajet na mši svatou do okolních farností – vždyť dnes u každého domu či bytu je minimálně jeden automobil. Ano, to může být pravda. Ale co, když k tomu automobilu není ochotný řidič? Nebo je zrovna jiná překážka? To přece jen nemohu přesně vědět. A pak je tady ještě jeden problém, a tím je lidská lhostejnost a laciné výmluvy. A když neseženu kněze, musím najít alespoň trvalého jáhna, který odslouží bohoslužbu slova a podá svaté přijímání. Některým katolíkům se to líbí, bo ta mša je jakási kratší... Výborně, zástupy jsou zajištěny, takže mohu poměrně v klidu odjet.

Sbalit se. Máte rádi balení věcí, když chcete na pár dnů odjet? Balíte už třeba den dva dopředu? Pro vnitřní klid? Nebo balíte na poslední chvíli a vyčítáte si, že jste s tím nezačali už dříve? Kdy jste více naštvaní, že jste na něco zapoměli – v těch dvou uvedených příkladech? Pokud jedete na podobný týden a lokalitu, jako minule, už víte, co vzít a co nebrat. A tak si do kufru auta dávám v igelitce pětilitrový plastový kbelík, hadr na podlahu a hadřík ze starého flanelového pyžama, který se hodí na otření stolu, skříně nebo jiné plochy. Proč tyto věci беру? Protože se hodí. Jsem na tomto týdenním kurzu ubytován na Stojanově gymnáziu Velehrad

v místnosti, která slouží během školního roku jako vychovatelna. Chápu to tak, že zde mají zázemí vychovatel, případně jiný zaměstnanec gymnázia. Jsou zde uskladněny například sportovní či hudební potřeby, je tady ústředna školního rozhlasu, zamčené skříně s různými věcmi, desky s velkým množstvím klíčů atd. prostě taková kancelář. A gauč z Ikey. Ten si ustelu. Ale předtím si obleču sportovní kalhoty, tričko, vlhkým flanelovým hadříkem poutírám nábytkové plochy, které budu používat, zametu malinkým místním smetákem podlahu, naplním dovezený kbelík teplou vodou, do něj trochu tekutého mýdla z toalety na konci chodby a na kolenu si hezky vytrhu celou podlahu s oranžovo-červeno-růžovým linem. Ne, nemusím to dělat. Ale ten pocit, když to máte hotové – to se nedá ničím nahradit. Znáte to?

No a pak už se věnuji drahocennému času, který mi tento týden poskytuje – prožívat společně s rodinami jejich životy a nabízet jim případně i kněžské služby, které jsou mi svěřeny. Ale do těch už moc nakoukávat pod pokličku asi nemůžeme – to chápete, že?

PKF

PRAŠIVÁ POPRVÉ

Ve Velkých Hošticích už nějaký ten pátek funguje malá scholička. Rozhodli jsme se, že letos uskutečníme pouť na Prašivou. Ale jak se tam dostat? Stačil jeden telefonát s panem děkanem Kuchařem a už nás 9 sedělo v autobuse s benešovskou farností. Jsme moc rádi, že nás vzali, protože s touto partou to stálo za to. Akce to byla úžasná, děti byly poprvé. Počasí nám přálo, děti nadšené a plné zážitků. Tak máme naději, že příští rok vyšleme vlastní autobus!

M. Teuerová

PROSBA

Milí farníci,

obracím se na vás s prosbou. Máme před sebou letní prázdniny a dovolené. Budete někteří cestovat po naší zemi, někdo zůstane blízko domova nebo skoro doma a zase někdo vyrazí hodně daleko. Většinou s sebou berete mobil nebo fotoaparát. Rádi bychom nabídli v našem Nedělníčku třeba v srpnu nebo i v září několik fotek, které jste zhotovili během prázdnin a dovolené. **Jednalo by se o fotografii a k ní váš zajímavý komentář** (výstižný nebo vtipný). Kdysi mi kdosi z farníků řekl, že lidé jsou líní a nic nepošlou, přesto se na vás takto obracím, bo si myslím, že všichni úplně líní nejsou a váš příspěvek může potěšit nebo povzbudit.

Kritéria:

- Jednu, max. dvě fotografie s kratičkým popisným komentářem (**ten je nutný**) můžete zaslat na email: rkf.dolnibenesov@doz.cz
- Pokud na fotografii je osoba či osoby, neuvádíme jména ani bližší osobní identifikační údaje
- Komentář k fotografii nemá mít dvojsmyslný kontext ani nemá být vulgární
- Redakční rada Nedělníčku rozhoduje o množství zveřejněných fotografií s komentářem s přihlédnutím ke kapacitě farního zpravodaje (může být zveřejněno v následujícím čísle)

PS: Chcete mít fajný zpravodaj? Tak pojd'te do toho. Proč se furt bojíte?

PKF

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Jana Frémiot de Chantal

Připomínka:	12. srpna, nezávazná památka
Postavení:	zakladatelka řádu, mystička OVM
Úmrtí:	1641
Patron:	salesiánek; vzývána za šťastný porod
Atributy :	srdce, kniha

ŽIVOTOPIS

Pocházela ze šlechtické rodiny v Burgundsku. Jako dcera představeného parlamentu se provdala za barona de Chantal. Když ten na následky postřelení při honu zemřel, zůstala se čtyřmi dětmi u tchána, kde zakoušela příkoří hospodyně. Časem, po zajištění dětí, spolu s duchovním vůdcem Fr. Saleským založila řádové společenství sester Navštívení Panny Marie. Jejich původní poslání spočívalo vedle rozjímavé modlitby v péči o chudé a nemocné. Svou životní cestu dokončila v Moulins.

ŽENA VÍRY A ČINORODÉ LÁSKY

Narodila se 28. 1. 1572 v Dijonu ve Francii. Její otec baron Benigo de Frémiot byl prezident burgundského parlamentu. Když bylo Janě 18 měsíců, zemřela jí matka při porodu Ondřeje (Andrese). Vedle tohoto bratra, který se po letech stal arcibiskupem v Bourges, měla starší sestru Markétu. Po určitou dobu byly malé děti v péči jedné ženy, jinak je vychovával pouze otec. Bývá uváděna příhoda, svědčící o úrovni jeho výchovy a silné víře malé Jany. Ta se doma stala svědkem pře jejího otce s jistým kalvínem o přítomnost Krista v Nejsvětější svátosti a s dětskou rozhodností zasáhla slovy: *"Musíme věřit, že Ježíš Kristus je v oltářní svátosti, vždyť on sám to řekl! A kdo by to popíral, ten by ho měl za lháře."* Kalvín ji chtěl odvést od tématu nějakou cukrovinkou, kterou od něj vzala, ale jen proto, aby ji vzápětí vhodila před dárcem do ohně a důrazně mu řekla: *"Tak budou hořet v pekle bludaři, kteří nevěří, co řekl Bůh!"*

Při biřmování přijala jméno Františka. V patnácti letech, kvůli dokončení studií, odešla bydlet do Poitiersu ke své provdané sestře Markétě. Společnicí se jí stala osoba, která ji sváděla k častějším světským radovánkám, ale Jana si zachovala čisté srdce a věrnost duchovnímu životu pomocí zbožné úcty k Panně Marii. Prvního šlechtice, který se o ni ucházel, rázně odmítla, jakmile zjistila, že je kalvínek. Ve dvaceti se vrátila do Dijonu a do roka se na přání otce provdala za barona Kryštofa de Chantal.

S mužem prožívala spokojené a šťastné manželství na šlechtickém sídle v Bourbilly. V jejím domě byla v denním programu společná modlitba

růžence, který byl zbraní proti falešným naukám. Vynikala skutky milosrdenství, zejména osobně pečovala o žebráky, poskytující jim s velkou láskou vše nejpotřebnější.

Během osmiletého manželství měla šest dětí, z nichž dvě brzy po narození zemřely. A přišla nejbolestnější rána - při lovu byl nedopatřením od přítele postřelen její manžel, který po deseti dnech zranění podlehl. Těsně před smrtí Janu poprosil, aby to, co se stalo, přijala jako dar Boží Prozřetelnosti.

Pro Janu začalo velmi těžké období. Se čtyřmi dětmi se její zraněné srdce vzpíralo veřejně odpustit osobě, která jí zastřelila manžela. Víra ji sice k odpuštění nabádala, stejně jako vědomí Božího milosrdenství k ní, ale sama sebe překonala až později, za pomoci ženevského biskupa Františka Saleského. A tomu, kdo měl na svědomí smrt její milované osoby, se nabídla za kmotru při křtu jeho syna.

Po manželově smrti se Jana přestěhovala ke svému otci, čímž vzbudila žárlivost druhého dědečka dětí, který si je přál mít u sebe. Použil dokonce výhrůžku, že jim nepřizná dědický podíl. Jana se tedy přestěhovala do tchánova domu, ale ke všem dosavadním bolestem musela u něj snášet ponižování jeho drzé hospodyně. Za tohoto stavu jí velice pomáhala silná víra. Nabízel se jí určitý únik skrze několik nabídek k novému sňatku, ale ona se rozhodla svůj život zasvětit Bohu.

V roce 1604 se setkala s již zmíněným Františkem Saleským, kterého si zvolila za duchovního vůdce, ten jí dopomohl jak k vnitřní vyrovnanosti, tak v řešení budoucnosti. Usoudil, že bude schopna založit v té době potřebné řádové společenství sester, zaměřených na sociální a charitativní činnost mimo klášterní zdi. A postupně ji k tomu přiváděl, ale neopomíjel povinnosti týkající se zaopatření jejích dětí. Jedna dcera zemřela, po zajištění dvou starších, když zbyl doma jen 14letý syn, se dědeček i strýc biskup Ondřej zavázali o něj postarat. Zbývalo jen kvůli nové službě Kristu zpřetrhat nejsilnější vazbu. Syn se nechtěl s jejím rozhodnutím smířit, lehl si přede dveře a v boji proti jejímu odchodu prý volal: "Mami, máš-li sílu, musíš mne nejdřív překročit!" Sílu dostat zralému rozhodnutí našla v pohledu na kříž a se silou Abraháma jednala podle Božího hlasu, kterému dala přednost.

V Annecy na jihovýchodě Francie, se dvěma společnicemi, po roční přípravě na zasvěcený život vedené Františkem Saleským, založila 10. 6. 1610 řeholní společenství Navštívení Panny Marie, které bylo později změněno v řád. Jeho vnějším programem byla péče o nemocné v chudých rodinách, která měla za vzor službu Panny Marie u Alžběty. Ve

znaku měly Ježíšovo srdce s trnovou korunou a dvěma meči jako znaky lásky k Bohu a k bližnímu. Nad srdcem kříž.

Netradiční služba řeholnic mimo klášter se některým církevním představitelům zdála nepřijatelnou novotou, zejména lyonskému arcibiskupu Marquemontovi. František Saleský nechtěl s ideu prosazovat násilně, proto se po osmiletém působení sester rozhodl k ústupu a řeholní společenství Jany de Chantal změnil ve společenství s klauzurou a pravidly sv. Augustína. (Původního cíle dosáhl až sv. Vincenc z Pauly se sv. Luisou de Marillac o 20 let později založením Dcer křesťanské lásky.)

Jana Františka přijala změnu, vnučenou rostoucímu řádu, v pokoře. Její kláštery byly v roce 1618 schváleny papežem Pavlem V. Jana jich sama založila dohromady 87, z toho několik za hranicemi Francie. Z rozhodnutí papeže v nich pak byly hlavně vychovávány dívky. V tomto řádu se uskutečnila i mimořádná zjevení a r.1690 zemřela apoštolka Božského Srdce Ježíšova, Markéta M. Alacoque.

Zodpovědnost Jany se zvýšila úmrtím spoluzakladatele a duchovního vůdce v roce 1622. Z Boží Prozřetelnosti pak Janě Františka Saleského nahradil další světec, Vincenc z Pauly, který byl přítelem zemřelého biskupa. Naposledy se s o. Vincencem setkala v létě 1641 při návštěvách svých klášterů. V klášteře Moulins ji zastavil zápal plic, na který 13. 12. 1641 zemřela se slovy: "Už jdu Ježíši!"

Pohřbena byla v Annecy, vedle svatého Františka Saleského. Papež Benedikt XIV. ji blahorečil 21. 11. 1751 a papež Klement XIII. ji svatořečil 16. 7. 1767.

(Perokresba je z knihy *Leben der Heiligen Gottes*, vydaná v roce 1881)

PRÁZDNINOVÁ POHÁDKA DĚTEM

O udatné Bessině

Kočka Bessina bydlela v rodině u hodných lidí, které měla opravdu moc ráda, a když nebývali doma, hlídala jim majetek a byt. Kdepak Bessina nebyla jen tak obyčejné zvířátko, měla rodokmen, a kromě toho byla mimořádně chytrá a nebála se ani psa vlčáka.

Jednoho dne, kdy páni domu zase odešli do zaměstnání a kočička zůstala sama (a právě si co nejpečlivěji olizovala kožíšek, aby byl sametově lesklý), pomaloučku potichoučku vrzlo okýnko a hle – kde se vzal, tu se vzal, stál uprostřed obývacího pokoje nějaký cizí muž. Obezřetně se rozhlížel kolem sebe s díval se, co je tu kde zajímavého.

„Kdo pak to asi je?“ napadlo Bessinu. Pro jistotu se raději schovala v kuchyni a chlapíka jen zpozdálí pozorovala, cože má za lubem: „Že by návštěva? Ale ty většinou chodíš dveřmi,“ říkala si kočička.

Bodejť že se nemýlila. Jakmile se totiž chlap ujistil, že je v bytě sám, vytáhl odněkud pořádně velký a objemný pytel a začal do něj házet všechno, co mu přišlo pod ruku. Porcelán, skleničky, rádio pána domu i zlaté hodinky po dědečkovi.

Bessině to bylo čím dál podezřelejší, a tak se rozhodla, že se tedy půjde podívat. Propáníčka, copak to ten člověk dělá? Polekala se. To se přece nesmí, brát věci, co ti nepatří...

„Zloděj, pomoc!“ vykřikla kočička, jenže po lidsku mluvit neuměla, a tak z toho vyšlo: „Mňau, mrňauú!“

„Fuj, to jsem se ale lek!“ vyděsil se zloděj, když mu Bessina zčistajasna

proklíčkovala mezi nohama, „tebe jsem si, potvůrko, dřív nevším. Jdeš pryč,“ zahrozil pěstí, „abys tu nějakou neslízla.“

„Vrňau, mňau,“ řekla na to kočička, což mělo znamenat: „Pch, ani mě nenapadne utíkat. Já jsem, abys věděl, ty jeden obejdo, tygrí kočka Bessina a tobě dám co proto.“

A také, že ano. S rozběhem a z dálky skočila na nic netušícího zloděje a začala ho kousat a škrábat, až se nu z paží krev řinula. Jako kdyby nebyla jen kočka s rodokmenem, ale učiněná divoká šelma.

„Pro pět ran do čepice!“ vyděsil se chlap. „Okamžitě mě nechej na pokoji. Už ať jsi pryč!“

Jenže, to neznal naši Bessinu. Ta, když byla v ráži, nevěděla ani, kdy přestat. Pořád sekala dráčky jako šavličkami, a vůbec pouštěla hrůzu.

Zloději tedy nezbylo nic jiného, než vzít nohy na ramena a upalovat, co síly stačily, oknem zase ven, co nejdál od bytu Bessiných pánů.

„Ach, to jsem mu ukázala,“ pochvalovala si udatná kočička. Hned se uklidnila a uvelebila se ve svém pelíšku, že si krapet po tom boji odpočine a zdřímne.

Nu, zloděj tedy dopadl o něco hůře. Polámaný, odřený, poškrábaný a polekaný si pro sebe mumlal: „Lup mám sice s sebou, ale kdoví, zda mi to vůbec stálo za to.

Propána krále, co když dostanu vzteklinu?“ vylekal se. Ta kočka řádila jak tajfun, myslím, že bude lépe, když zajdu k doktorovi, aby mě prohlédl.“ Nelenil a namířil si to rovnou do ordinace prvního lékaře, který byl po ruce.

„Jak se vám to pane stalo?“ kroutil hlavou pan doktor nevěřícně, když spočítal všechna ta zranění na zlodějově těle.

„Ále,“ nechtěl chlap pochopitelně říci, „vrhla se na mě nějaká vzteklá kočka.“ „Hm, hm,“ na to lékař zamýšleně, „budete mi muset to zvíře přesně popsat a také říct, kde bydlí a kde jste se s ním setkal.“

Ach, tady padla kosa na kámen. Zloděj se všelijak ošíval, a že prý neví přesně, že si není jistý, že už to vlastně skoro zapomněl a kdesi cosi, když v tom – řach a bác, upadl mu pytel, a z něj se na zem ordinace vysypaly všechny ukradené věci.

Pan doktor nebyl žádný balík z balíkova a hned ho napadlo, odkud vítr fouká...

„Vy jste, pane, asi zloděj, vidíte,“ zamračil se co nejpřísněji. A než se stačil chlap vzpamatovat, přivázal ho obinadlem k židli, aby mu nikam neutekl, a rychle zavolal policii.

Páni policisté přijeli okamžitě autem se sirénou a převelice doktora chválili: „To se vám povedlo, pane doktore, tohohle lotra hledáme už moc a moc dlouho, ale zatím nám vždycky utekl.“

Pan doktor však zakroutil hlavou: „Co vás vede, páni policisté, já na tom nemám žádnou zvláštní zásluhu. Tohohle ptáčka totiž dávno přede mnou chytilo nějaké moc šikovné zvířátko.“

Musel tedy náš zloděj přiznat, kde byl naposledy a kdo ho to tak hrozně poškrábal a pokousal. Jeden z policistů se ihned vypravil na uvedenou adresu.

Mezitím však se vrátili domů i majitelé bytu, a to se rozumí, nepořádku si všimli natotata. A protože neměli ani tušení, jakého tu měli nezvaného hosta, začali se zlobit na chudinku Bessinu.

„Ty jsi ale protivná kočička,“ říkali jí nespravedlivě, „to se dělá, takový nepořádek? Co tě to, prosím tě, napadlo?“

Bessině to bylo moc líto, ale jak už všichni víme, lidskou řečí mluvit nedovedla, a tak se jen zmohla na tichounek: „Mňau, mňau.“

Inu, nevděk vládne světem.

Po nějakém čase však kdosi zazvonil u dveří bytu, a když pán otevřel, stál tam policista a ptal se: „Máte, prosím, doma kočku?“

„Máme,“ přitakal pán a velice se divil, proč to zajímá policii.

„Tak abyste věděli,“ smál se policista, „to vaše udatné zvířátko chytilo nebezpečného zloděje.“

A hned všem podle pravdy vypověděl celou historii.

Pán a paní bytu se divili stále víc a více, a když vyprávění skončilo, mluili se pýchou, jako kdyby se to chycení lumpa podařilo jim.

„Pojď sem, Bessinko,“ volali na kočičku. Ta se maličko zdráhala, čekala, že jí budou zase spílat, ale pravý opak byl pravdou.

„Ty jsi ta nejhodnější, nejlepší a nejudatnější kočička, co známe,“ chválili ji všichni. A hned se jí omlouvali, jak jí dřívě hubovali. A ona byla moc a moc ráda. A jak by ne – dostala za svůj čin i chutnou odměnu a všechno se úplně v dobré obrátilo.

Lupiče zavřeli do vězení, jak si konec konců jenom zasloužil, a do posledního kousku vrátil vše, co ukradl (i ty památeční hodinky po dědečkovi).

Kočka Bessina však nezpychla, kdepak, zůstala pořád taková jak dřív. Milovala své pány (a oni milovali ji) i svůj oblíbený pelíšek na spaní, ale poněvadž se to rozneslo po okolí, jaké je to udatné zvířátko, každý lotras a lump se tomu bytu zdaleka vyhýbal.

(Z knihy M. Šlahařové „Pohádky pro malou zeburu“ Vydala Matice cyrilometodějská 1999)

Připravila M. Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ

Letí lehké letadlo. První let mladého, lehce namachrovaného pilota... Blíží se k letišti, kde má přistát, spojí se s řídicí věží, ale místo aby dispečerovi řekl patřičné údaje, rozhodne se, že si z něj udělá dobrý den a ohlásí „Hádej kdo?“

Dispečer vypne osvětlení přistávací plochy a odpoví: „Hádej kde?“

Inzerát: Hledám hezkou ženu pro vážný vztah !!! Musí chutně vařit, být dobrá hospodyňka, mít vlastní barák a slušně vydělávat !!!

Krátce o sobě.

Dobře papám, dlouho spím. Mám rád guláš a řízky.

Pepíček 45 let.

Muž leží v nemocnici kvůli těžkým zraněním. Jeho žena za ním chodí každý den. Jednoho dne, kdy už má muž dost síly na to, aby promluvil, zavolá si ji k sobě.

„Víš, Heleno,“ šeptá.

Byla jsi se mnou, když jsem byl ještě student a vyletěl jsem ze školy.

Byla jsi tu, když mi zemřela matka a potom i otec.

Stála jsi při mně, jak nám vichřice zničila dům, dokonce jsi mě neopustila, ani když mě vyhodili z práce.

...Víš, co si myslím?“

„Copak, miláčku?“ Ptá se žena s leskem v očích.

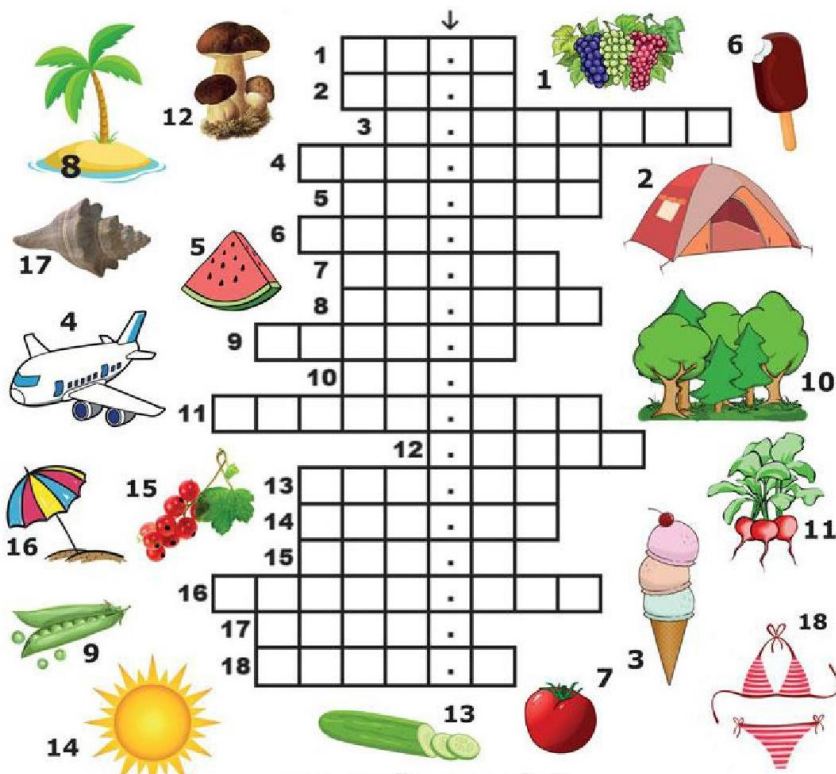
„Že ty mně ženská asi nosíš smůlu.“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Udělej to, co ti říká tajenka. Výsledek pošli na e-mil adresu Nedělníčku, kterou najdeš na zadní straně. Napiš jméno a věk. Nejlepší budou zveřejněny v příštím čísle. Možná bude i odměna.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „HURÁ PRÁZDNINY“

Skrývačky - Hledej zvířata ve větách

1. Cítím se jako za mlada.
2. Dlouhými vlasy selka zametá golfové hřiště.
3. Do Starých Splavů letos pojedeme na jarňáky.
4. Dupe slon hodně?
5. Honza jí celé jablko i s ohryzkem.
6. K čaji chroupe slané tyčinky.
7. Kapesník je posmrkán.

8. Když je mokrá vana můžeš uklouznout.
9. Když mu ladí forma, dosáhne cíle.
10. Kolo s osou uprostřed se polámalo.
11. Letadlo spadlo do moře.
12. Maso bylo krásně propečené.
13. Míša kupuje med u zahradníka.
14. Mrož i rafající pes lízali škatulku poslední záchrany.
15. Narazila jsem si kostrč.
16. Není dobré maso vařené málo solené.
17. Nesl ondatru v síti.
18. Nesu papír do sběru.
19. Pád z kola odnesli škaředým šrámem.
20. Radka právě míří ke sporáku.
21. Vypadá jako za mlada.
22. Z oblak sněží žal a smutek.
23. Znáte přísloví: líná huba, holé neštěstí?
24. Pepa si vždycky bere čepičku na spaní.
25. Nebyla to vůně, ale skoro puch a smrad.

Najdi 10 rozdílů

POSEZENÍ MAMINEK A NEPOSEDNÝCH DĚTÍ

Jako maminky z Dolního Benešova, Zábřehu a okolí, se scházíme dvakrát měsíčně ve farním sále u kostela sv. Martina v Dolním Benešově, abychom si trochu pokecaly, vyměnily zkušenosti, navázaly nová přátelství a děti, aby se trošku socializovaly a otrlali.

Srdečně zveme všechny maminky a děti a těšíme se na společně strávený čas.

První setkání: 11.9.2023 od 9 – 11 hod.

Další termíny na Facebooku:

Posezení maminek a neposedných dětí

<https://www.facebook.com/groups/1740834809481182>

Kontaktní osoby:

Irena Kuchařová, tel.: 604 744 292

email: irena.kucharova@centrum.cz

Veronika Hanská, tel.: 739 366 678

email: Pavlenkova4@seznam.cz

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – podzim / zima 2023

19.08.:	GARGOŠOVÁ Šárka HANKEOVÁ Martina VITÁSKOVÁ Pavla GEBAUEROVÁ Monika PAVLÍKOVÁ Karin DUMBROVSKÁ Karla	07.10.:	BILÍKOVÁ Marcela SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela PAVLENKOVÁ Hana FAIKOVÁ Jana FAIKOVÁ Renáta
26.08.:	ŠTADLEROVÁ Krista ŠVANČAROVÁ Brigita HUDECZKOVÁ Monika PRCHALOVÁ Jana REJOVÁ Růžena PLZÁKOVÁ Lenka HEINOVÁ Marie	14.10.:	VOJVODOVÁ Karla POSTULKOVÁ Magdaléna KOCUROVÁ Růžena DEMBKOVÁ Květa FUCHSOVÁ Anna HALFAROVÁ Kristina
02.09.:	HARAZIMOVÁ Karin HLUBKOVÁ Eva LIŠKOVÁ Lenka TILLECZKOVÁ Hana VAVŘINKOVÁ Iveta BARÁNKOVÁ Monika	21.10.:	BÍLÁ Marie DUDOVÁ Věra DUDOVÁ Lucie CHŘIBKOVÁ Martina KALUŽOVÁ Jana TOBOLOVÁ Kristina KRÁLOVÁ Gabriela
09.09.:	PRCHALOVÁ Irena MURCKOVÁ Miluše MURCKOVÁ Eva WECZERKOVÁ Leandra HARAZIMOVÁ Hilda	28.10.:	KUBÍKOVÁ Terezie KUCHAŘOVÁ Lucie KUBÍKOVÁ Michaela JANEČKOVÁ Magda HOLEČKOVÁ Jana KARASOVÁ Eva
16.09.:	THIEMLOVÁ Marcela MUSÁLKOVÁ Jana SPÁČILOVÁ Barbora GASSMANOVÁ Blanka ZLOTÁ Helena NĚMCOVÁ Marie	04.11.:	MOHYLOVÁ Eva PAVLENKOVÁ Dagmar VAVŘINKOVÁ Ludmila HOLEČKOVÁ Adolfiná KUBÍNOVÁ Štěpánka BENEŠOVÁ Eva
23.09.:	KOLMAJEROVÁ Vladimír a KOLAŘIKOVÁ Hana TULACHOVÁ Jiřina LELLKOVÁ Zdenka ŠENKYPLOVÁ Eva NĚMCOVÁ Helena	11.11.:	HARTOŠOVÁ Alexandra ŠIMŠOVÁ Lucie KRZYWOŇOVÁ Martina KRETTKOVÁ Romana DIHLOVÁ Renáta LECIÁNOVÁ Hana
30.09.:	ŠEBESTÍKOVÁ Krista PORUBOVÁ Helena DIEHLOVÁ Liana SABAŠOVÁ Anna THIEMLOVÁ Anna KUPKOVÁ Anna		

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2023

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.8.	18.00	Za + Jindřicha Struže (ned.70 let) s prosbou o boží požehnání...	
Út	8.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	9.8.	18.00	Za + Pavla Malcharka – měsíční	
Čt	10.8.	18.00	Za + rodiče Anna a Stanislava Jaškovy (ned.90 a 95 let), ...	
So	12.8.	7.00		
Ne	13.8.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	13.8.	Záb 8.30	Za Marii Radošovskou, manžela, rodinu Barošovou a bratra	
Ne	13.8.	10.00		
Po	14.8.	18.00	Za + rodiče Ervína a Terezii Holečkovy a živou rodinu	
Út	15.8.	6.30	Za + P.Aloise Čunderleho	
St	16.8.	18.00	Za + Antonína Veverku – výroční	
Čt	17.8.	18.00	Za + rodiče Jindřicha a Cecílii Vitáskovy, + dceru, syna a 3 zetě	
Pá	18.8.	18.00	ADORACE před vystavenou Nejsv. svátostí oltární – do 19:30	
So	19.8.	10.00	Poděkování za 50 let manželství s prosbou o boží požehnání ...	
Ne	20.8.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	20.8.	Záb 8.30	Za manžele Hoškovy a rodiče z obou stran	
Ne	20.8.	10.00	Prosba o boží pomoc a ochranu pro živé rodiny a za + rodiče	
Po	21.8.	18.00	Za + Františka Moskalu	
Út	22.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	23.8.	18.00	Za + Teresu Konopkovou – měsíční	
Čt	24.8.	18.00	Za Václava Kohuta (ned.70 let), dvoje rodiče a boží požehnání...	
So	26.8.	7.00		
So	26.8.	ČK 17.00	Za + rodiče a dar zdraví pro živou rodinu	
Ne	27.8.	7.00		
Ne	27.8.	Záb 8.30		
Ne	27.8.	10.00		
Po	28.8.	18.00		
Út	29.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	30.8.	18.00	Poděkování P.Bohu za obdržené milosti, dar zdraví, ochranu ...	
Čt	31.8.	18.00	Za Annu Miketovou, rodiče a + sestry	
Pá	1.9.	16.00	Poděkování za 50 let manželství a za živou rodinu	
Pá	1.9.	Záb 18.00	Za Petra Slaninu a za živou i + rodinu	
So	2.9.	11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží požehnání pro ...	
Ne	3.9.	7.00	Za + osobu (ned.50 let), rodiče z obou stran a živou rodinu	
Ne	3.9.	Záb 8.30	Za + manžela, syna a dvoje rodiče	
Ne	3.9.	10.00	Prosba o dary Ducha sv. pro žáky a studenty v novém škol. roce	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 20. 8. 2023

POZVÁNKY

neděle 13. srpna 2023

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

PĚŠÍ POUŤ DO HRABYNĚ

Poutní kostel Panny Marie v Hrabyni:

17.00 hod. – Mše svatá za poutníky z Dolního Benešova a Hati

**Pěší pouť z Dolního Benešova
od kostela sv. Martina:**

14.00 hod. – sraz u kostela sv. Martina a požehnání poutníkům

(Chceš-li přinést alespoň malou oběť pro své duchovní dobro či dobro jiných, pojed' nebo pojď s námi.)

Srdečně zveme všechny farníky bez rozdílu věku.

Srdečně vás zveme na

Poděkování za úrodu

které se bude konat

v sobotu 2. září 2023

Program:

11.00 – slavnostní mše svatá v tématicky nazdobeném kostele svatého Martina v Dolním Benešově (HOST).

PROSBA

Plody z vaší úrody k nazdobení kostela je možné donést

ve čtvrtek 31.8. v době od 15.00 do 18.00 hod.

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné, a sváteční chvíle

**Hora Prašivá byla po staletí poutním místem.
Vděčí za to dřevěnému kostelíku sv. Antonína Paduánského,
postavenému v roce 1640.**

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917